

Заўтра спаўняецца 40 год з дня прыняцця I Усесаюзным з'ездам Саветаў гістарычных Дэкларацыі і Дмовы аб стварэнні Саюза Савецкіх Сацыялістычных Рэспублік.

Няхай жыве і лцнее непарушная братняя дружба паміж народамі краіны Саветаў, краіны будуючага камуністычнага грамадства!

Беларускі УНІВЕРСІТЭТ

Орган парткома, рэктарата, мясцома, камітэта ЛКСМБ і прафкома Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта імя У. І. Леніна

№ 39 (509) Субота, 29 снежня 1962 г. Цана 1 к

Плакат М. Знака.

ІНТЭРВ'Ю пад НОВЫ ГОД

РЭДАКЦЫЯ ГАЗЕТЫ «БЕЛАРУСКИ УНІВЕРСІТЭТ» ПАПРАСІЛА СТУДЭНТАУ РАСКАЗАЦЬ, ЯКІЯ САМЫЯ ЗНАЧНЫЯ ПАДЗЕІ У ІХ ЖЫЦЦІ АДБЫЛІСЯ У 1962 ГОДЗЕ І ЯКІЯ ПЛАНЫ ЯНЫ МАЮЦЬ НА БУДУЧЫ 1963 ГОД. РЭДАКЦЫЯ АТРЫМАЛА ТАКІЯ АДКАЗЫ:

Яўгеній ШАТАУ,
студэнт 3 курса біяфака.

Радасным для мяне, як і для ўсіх савецкіх людзей, была ярка выражаная мірная палітыка нашай партыі і ўрада, урэгуляванне ўсіх спрэчных пытанняў паміж дзяржавамі і ліквідацыя напружанасці ў раёне Карыбскага мора.

Але самай значнай падзеяй года з'яўляецца беспрыкладны групова палёт «нябесных братоў» Нікалаева і Паповіча.

У 1962 годзе я ўпершыню пачаў вывучаць цікавую і палюбіўшуюся мне навуку — біяхімію, адну з навішых навук прыродазнаўства. Добрае ўражанне пакінула праведзеная сёлета вытворчая практыка ў Белавежскай пушчы.

Упершыню я пабываў у сталіцы нашай Радзімы — Ма. кве, азнаёміўся са многімі слаўтасцямі горада.

Думаю, што 1963 год прынясе таксама шмат новых ўражанняў у жыцці і поспехаў у вучобе.

Васіль САКОУСКИ,
польскі студэнт, навучаецца 5 курсе філфака

Ужо трэці раз я сустракаю Навы год у Мінску, але гэты год для мяне асаблівы: я пераехаў з польскага ўрадавага студэнцкага горада ў Мінск, другое, апошні раз буду святкаваць яго ў Савецкім Саюзе. Цяпер вучуся на 5 курсе, апошнія тры гады — гады маёй вучобы ў БДУ — былі найбольш плённымі і незабыўнымі. Яны далі мне вельмі многа і застануцца ў маёй памяці на усё жыццё. Я ніколі не забуду сяброўскай дапамогі і адносін савецкіх сяброў і бацькоўскіх адносін выкладчыкаў. Усім выкладчыкам і студэнтам БДУ, з выпадку надыходзячага 1963 года, жадаю ўсяго самага найлепшага. Жадаю таксама паспяхова здаць першую зімовую сесію, а пачаць падаткова, добра напісаць лямноныя работы.

Алег МЕЛЬНІКАУ,
студэнт 1 курса геафака

Яшчэ калі я служыў у Савецкай Арміі, я вельмі жадаў паступіць на геафак. Сёлета маё жаданне ажыццявілася.

Вялікае ўражанне пакідае Мінск, які я ўбачыў сёлета ўпершыню.

У будучым годзе хацелася паспяхова здаць летнюю сесію.

ПАЧАТАК ЁСЦЬ!

Усім добра вядома: калі надыходзіць час залікаў і экзаменаў, кожны студэнт вельмі хвалюецца.

Вось і цяпер, калі студэнты 2 курса геаграфічнага факультэта здавалі залік па гісторыі Камуністычнай партыі Савецкага Саюза, яны хваліліся і перажывалі за сябе і за сваіх таварышаў. Але хваліванне было дарэмнае. Усе паспяхова здалі залік, праўда, некаторыя паказалі даволі пасярэднія веды па пройдзеных тэмах. На заліку выявілася дрэннае веданне нашага палітычнага жыцця некаторымі студэнтамі. Нікіціна, Шобік, напрыклад, не ведалі, аб чым гавары-

лася на лістападаўскім Пленуме ЦК КПСС, на ядаўна агульнай Сесіі Вярхоўнага Саюза ССР.

Зусім іншае можна сказаць аб Бабіч, Булакавай, Яншчыц, Шымбарэцкай, Пахучым і іншых. За вельмі актыўнае ўдзяленне на семінарскіх занятках, з дадатнымі веды, якія выявіліся на гэтых занятках, выкладчык зваліў іх ад здачы заліку.

І ўсё ж, нягледзячы на некаторыя недахопы, 2 курс пачаў зімовую сесію ўдачна. Як будучы прыходзіць іншы залік і экзамены, пакажа бліжэйшы час.
У. А. СТУПНІКАУ.

АНФІСА ІДЗЕ ДА МЭТЫ

Як бачна, такія се студэнты прыйшоўшы ў іжэрнат, перад тым, як падняцца да сябе ў пакой, яны абавязкова падыйдуць да вісячай на сцяне скрыні, падзеленай на мноства ячэйкаў. Гэтыя клетачкі ядаўна з'яўляюць пісьмы і хутка пусецьд.

У мінулым годзе ўпершыню ўзяла адсюль адрававанне (і пісьмо і Анфіса Капціловіч. Убачыла на канверце згаданы са школьных гадоў почырк Любы Каўцэвіч, самай блізкай сяброўкі, і канешне ж, абрадавалася.

«Анфіса, мілая, добры дзень! Ты ўжо студэнтка, віншую. Я так рада за цябе, твая мара ажыццявілася...».

Так, яе мара... Тры гады назад Анфіса Капціловіч скончыла дзесяцігдуку. Прышоў нямнога сумны час развітання са звычайным школьным жыццём, з любімымі настаўнікамі, сябрамі-аднакласнікамі. Наступіў хвалючы час выбраць тую адзіную дарогу, па якой прыдзецца крочыць усё жыццё.

Парознаму выбіраюць людзі

свае шляхі-дарогі ў жыццё. У Анфісы ўжо з дзяцінства з першых школьных гадоў была мара — стаць настаўнікам. Гады змянялі клас за класам, і васьмь калісьці далёкая мара вырасла і стала мэтай дзесяцікласніцы.

Толькі ў адным было сумненне: у школе яна аднолькава любіла і матэматыку, і літаратуру. Чаму ж прысвяціць сваё жыццё?

Пасля доўгіх разважанняў рашыла паступаць на філалагічны факультэт універсітэта. Прыехала ў Мінск, здала ўступныя экза-

ны, але... Якая горкая бывае першая няўдача! У спісах студэнтаў-першакурснікаў яна не ўбачыла свайго прозвішча. Не прайшла па конкурсу.

Вярнулася дамоў, у калгас імя Жданава Навагрудскага раёна.

А праз некалькі дзён, калі ў сельгасарцелі адбываўся агульны сход калгаснікаў, прыйшла на сход і Анфіса з сяброўкамі.

Шумна і гарача праходзіць такіх сходы. Аб чым толькі не гавораць на іх! У той вечар крытыкавалі работнікаў МТФ. Крытыкавалі моцна, ды і было за што: надой нізкія, рабочых рук не хапае, а моладзі і зусім няма на ферме — каму ж працаваць? Вось талы, на сходзе. Бадай,

упершыню ў жыцці Анфіса прыняла вельмі важнае і самастойнае рашэнне — стаць даяркай. Работу на ферме яна ведала і раней: нярэдка даводзілася дапамагаць сястры і маці. І калі сход рашыў арганізаваць на ферме малядзёжную брыгаду, першымі запісаліся ў яе Анфіса Капціловіч і Люба Каўцэвіч. Заўсёды падруці былі разам, разам узяліся яны і за новую справу.

Праўда, у той вечар Анфіса выступала на эразумела, сумнявалася, хударлявай сям'ядзяўчыне. І напэўна асуджаюча думамаўпаўнена...

Анфіса ідзе да мэты

(Пачатак на 1 стар.)
што бярэцца?! Людзі і паста-
ў за цябе не ставілі такіх рэ-
рдаў, сядзела б спакойна
ма!».
Але спакойна — значыць раў-
душна. А на грудзях Анфісы —
мсамольскі значок, які не дае
ава на раўнадушша. Да таго ж
гадчык малочна-таварнай фер-
ы Віктар Жаўнерка своечасова
дтрымаў камасолак: «Малай-
ы, дзяўчат! Вас як раз і не
пае на ферме! Разам будзем
рацца за справу».
Так малочная ферма завінела
аладымі галасамі. Не адразу
шлі рэкорды, не адразу па-
ліся малочныя рэкі. Часам па-
лася плакаць ад крыўды, калі
днёвы запас кармоў каровы
адалі за пяць дзён. Марудна,
е ўпэўнена прыходзіла ўменне
толькі карміць кароў, але і
вышаць надой.
шлі, дні, тыдні, месяцы. Рабо-
ту на ферме змянялі падруч-
Па вечарах — вясёлыя і за-
душэўныя песні, якія несліся над
роднай вёскай, збіралі разам
хлопцаў і дзяўчат, а сярод іх аба-
вязкова была Анфіса.
І, нарэшце, праз два гады
прышоў дзень калі Люба Каў-
цэвіч сказала сяброўцы:
—Ні пуха, ні пяр!
Зноў Анфіса ў аўдыторыях уні-

версітэта. На гэты раз яна была
цвёрда упэўнена ў сваіх ведах—
два гады не прайшлі дарэмна...
Калі чалавек шкадуе, што ў яго
няма вольнага часу, гэта — на-
пэўна студэнт. Анфіса, ва ўсякім
выпадку, упэўнена ў гэтым. Зараз
яна студэнтка 2 курса аддзялення
беларускай мовы і літаратуры.
Спраў сапраўды шмат. Каб стаць
добрым педагогам, трэба не толь-
кі любіць і ведаць свой прадмет,
трэба любіць і ведаць дзяцей.
Вось чаму Анфіса — часты госць
ў Трасцянецкай васьмігадовай
школе Мінскага раёна. Увесь іх
курс з'яўляецца шэфам гэтай
школы. А калі увечары Анфіса
ўкладае спартыўную форму, гэта
значыць, што яна спяшаецца на
трэніроўку ў секцыю мастацкай
гімнастыкі. А на наступны вечар—
заняты танцавальнага гуртка.
Так і не застаецца вольнага часу.
Але так жа жывуць усе студэнты,
і ім па душы беспакойнае жыццё!
Наступае сесія. Падручнікі і
кнігі ляжаць цяпер не так спа-
койна: іх гартаюць, чытаюць, кан-
спектыруюць. Гэта будзе трэцяя
сесія Анфісы і іх яшчэ шмат
наперадзе. І кожная з іх наблі-
жае той дзень, калі Анфіса Кап-
ціловіч, прыйшоўшы ў клас, ад-
крые класны журнал і выведзе
першую «пяцёрку»...
Л. ПАПУРЫЙ.

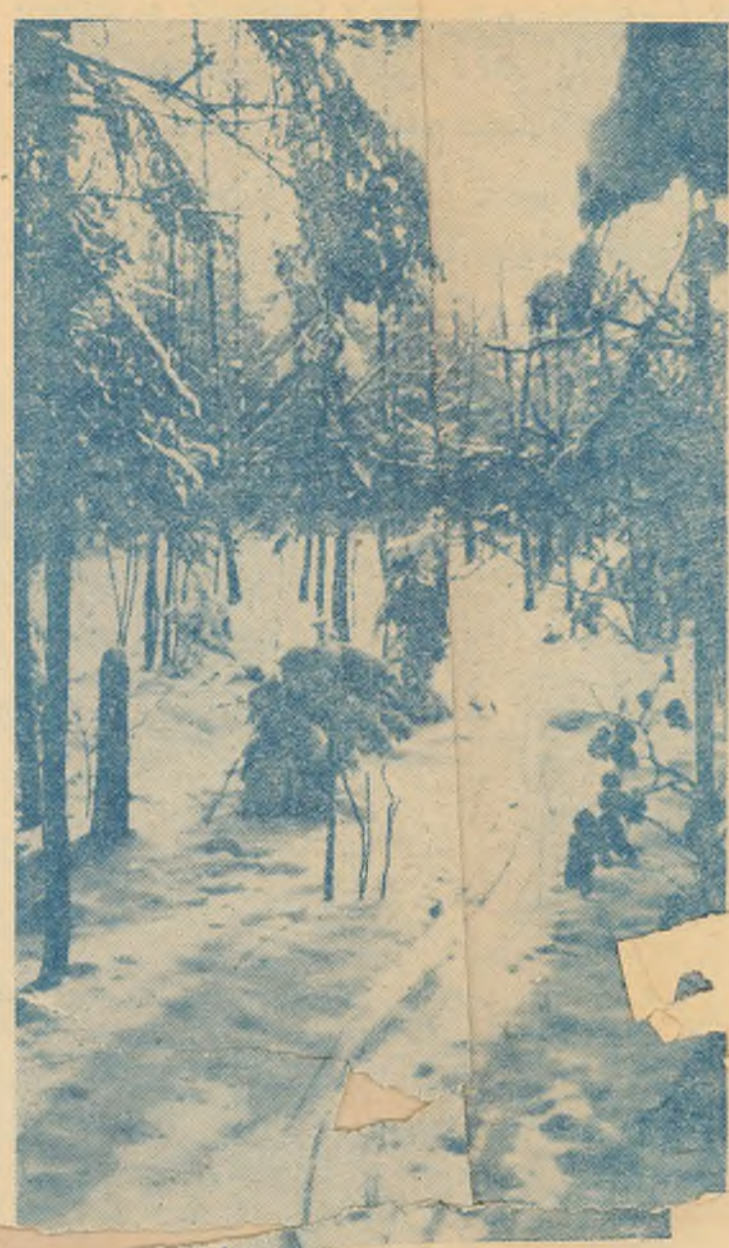
Куток адпачынку

«Пераможац»
— Мамачка, я заняў першае
месца па збору металалому!
— Ясна. Зараз жа прынясі ло-
жак назад!
* * *
Гавораць дзеці
— Колькі табе годзікаў?
— Хутка восем, а пакуль тры.
* * *

Праклятыя сабакі
Ішоў па сялу чабан, і напалі
на яго сабакі: во-в-вось разар-
вуць. А чабан ад тупае ад іх,
адступае і не заўважыў, як у
царкву зайшоў. Азірнуўся ён (як
раз служба ішла—людзей шмат)
і кажа: «Вось праклятыя сабакі,
колькі яны суды людзей пана-
гналі!».
(Са зборніка «Народ а б
рэлігіі»).
* * *

Ці ведаеце вы, што...
...самая першая коска ў кнізе
з'явілася на рубяжы XV і XVI
стагодзю? Яе ўвёў венецыянскі
друкар і выдавец Альд Мануцый.
Ён жа увёў і аглаўленне ў выда-
ваемых кнігах.
* * *

...у 1812 годзе ў Маршанску
Тамбоўскай губерні пад кіраўніч-
твам крэпаснага цесляра Дзмі-
трыя Пятрова была пера унута на
42 аршыны ў бок драўляная царк-
ва? Гэта быў першы выпадак пе-
расоўкі вялікіх будынкаў у Расіі.

Цудоўны беларускі навагодні лес!

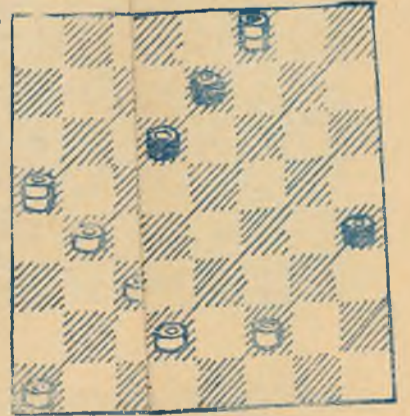
ШАШКІ

Пад рэдакцыяй вядомата ўмайстры
Г. ДРАГШЭВІЧА

Новы го...
ляванняў пер...кі турбот і хі...
Але вось усё гэта су...трэч...
навагодні баль-маск...і і...
хода нас сустракае Д...Мар...
Ён строга папярэджвае: «Л...м...
скі ўваход забаронен!». Гэта п...
трабаванне усё з задавальненне...
сустракаюць. Знаёмых у літараль-
ным сэнсе слова не пазнаць.
Ідуць нейкія лвы, сняжынк...
ваўкі... І раптам—«Д'яблава кола».
Перад намі стаіць чалавек з ша-
шачнай дошкай на грудзях. А на
дошцы — «Д'яблава кола».
Пазіцыя нас зацікавіла. А што
калі рашыць гэтую праблему!
Гэта аказалася справай нялёг-
кай. Перавага чорных у адну
шашку, здавалася, несла ім пе-
рамогу. І раптам... Ура! Аказва-
ешца, белыя, аддаўшы амаль усе
свае шашкі, апошнія злымаюць
пяць чорных шашак (Кола!
Д'яблава кола!) і выйграюць.
Мы ідзем далей. Шмат масак
акружае нас — валеібалісты,
баскетбалісты, штангісты. Яны
хоць і ў масках, але пазнаць іх
можна. Сярод іх і нашы шашы-
сты: Я. Кухарчук — чэмп'ён го-
рада, А. Абрамовіч, Ю. Струк —
прызёры першынства рэспублікі,
«Д'яблава кола»

А. Хапчук і П. Несцяровіч —
маладыя здольныя шашысты.
Кама...універсітэта сустракала-
ся у...е розыгрыша куска го-
рада...мандай радыёзавода.
за як...тупалі майстры спор-
тывел...Ділаксн...
Ю. Фіберг. Шашысты, як ка-
жуць, злі на вечары у удары.
Яны іпанавалі сваім сябрам
жартоў задачу, якую ніхто
не могашыць. Вось яна:

«Чоця не могуць здацца»

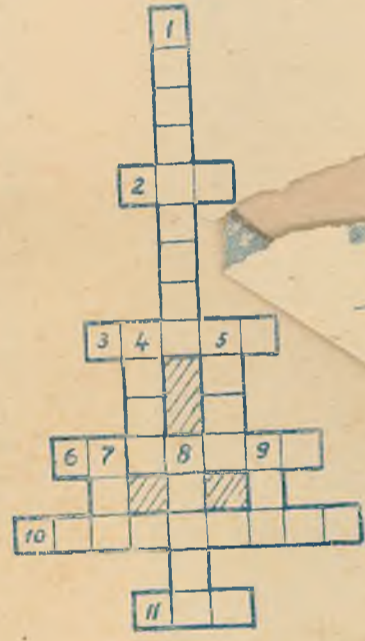
Белыя ачытаюць і прымуша-
юць чорных зраць нічлю. Паз-
спрабуйцеі вы свасілы Раны-
це гэтыя пазіцыі. Гэта п...е
вам сапраднае задавальненне.

Выпаўленне памылкі

У № 38 нашай газеты была
прапушчан памылка. На 1 ста-
ронцы першы сказ другой калонкі
трэба чытаць так: «Універсітэт
першым у рэспубліцы шэфствуе
над сельскімі сярэднімі школамі».

Рэдактр У. КУЛАЖАНКА.

КРОССВОРД «ЕЛОЧКА»

1. Союзная республика.
2. Рыбное блюдо.
3. Столица союзной республики.
4. Герой древнегреческого мифа.
5. Пласти.
6. Возведение здания, сооружение.
7. Цифра.
8. Музыкально-драматическое произведение.
9. Шифр.
10. Дежное пособие студента.
11. Месяц.

Составил В. НАЛИМОВ.

Физкультура і СПОРТ

Пяць вышэйшых дасягненняў

Усюды фізікі першыя

На адбыўшыхся ў сярэдзіне
снежня зімовых спаборніцтвах
універсітэта па лёгкай атлетыцы
было ўстаноўлена пяць вышэй-
шых дасягненняў. На ліку студэн-
та фізічнага факультэта Вячасла-
ав Калеснікава два новых вышэй-
шых дасягненняў: у бегу на 100
метраў (11,0 секунды) і ў бегу на
500 метраў (1 мінута 12,2 секун-
ды). Пётр Клімовіч (юрыдычны
факультэт) паказаў лепшы вынік
у бегу на 1000 метраў—2 мінуты
36,8 секунды. Новае вышэйшае
дасягненне ў трайным прыжку
(12 метраў 95 сантыметраў) у та-
навіў студэнт фізфака Фёдар Ма-
ставой. Студэнт матфака Сяргей
Шалыгін штурхнуў ядро на 12
метраў 60 сантыметраў.

Апошнія тыдні 1962 года былі
поўныя спартыўнымі падзеямі.
Выявілі свае адносіны спартсме-
ны некалькіх відаў спорту: адбы-
ліся спаборніцтвы на першынство
універсітэта па стралковаму спор-
ту, фехтаванню, барацьбе самба,
вольнай барацьбе.
І ўсюды выявілася поўная пе-
равага спартсменаў фізічнага фа-
культэта.
Фехтаванне. 1 месца—1 каман-
да фізічнага факультэта, 2 мес-
ца — 2 каманда фізічнага фа-
культэта, 3 месца — каманда гі-
старычнага факультэта.
Самба. 1 месца — 1 каманда
фізфака, 2 месца — юрыдычны
факультэт, 3 месца — 2 каманда
фізфака.
Вольная барацьба. 1 месца —
1 каманда фізфака, 2 месца —
матэматычны факультэт, 3 мес-
ца — 2 каманда фізфака.

Паляўнічыя на прывале
Фотажарт Г. Круглова

